

Integration i Staffanstorp

En värdig syn avseende nyanlända och gemensamt ansvar

Sverige fick i mars 2016 en ny lagstiftning där kommunerna efter anvisning måste ta emot nyanlända som erhållit uppehållstillstånd enligt en fördelningsnyckel. Vid fördelningen av anvisningar mellan kommuner ska hänsyn tas till ett antal olika parametrar, t ex tidigare mottagning. För Staffanstorps del handlar det om runt 100 personer/ år. Efter 2 år finns det fortfarande ingen långsiktig plan.

Lagen klubbades i riksdagen och samtliga Allianspartier röstade för införandet. I den lokala debatten får man ibland ett annat intryck. En del borgerliga politiker på högerkanten, som med emfas propagerat för att fördelningen av nyanlända på EU-nivå rimligen borde göras på ett mer "rättvist" sätt länderna emellan, anser att fördelningen inom Sverige ska ske på annat sätt.

Lägenheter saknas i Staffanstorp, liksom många sydvästkånska kommuner, saknas tomma lägenheter, hotell, vandrarhem och andra boenden som skulle kunna användas för ändamålet. De allra flesta kommunerna fixar det ändå. För många blir sista möjligheten att sätta upp tillfälliga moduler på lämplig plats. I vår kommun har detta avisats som en möjlighet eftersom det blir för dyrt och dessutom försvårar integrationen eftersom boendet blir så koncentrerat.

"Lösningen" för Staffanstorps del har därför blivit de omtalade husvagnarna bredvid återvinningsstationen vid 108an. Idag bor där 7-8 ensamkommande män, inga barnfamiljer. Så det stora flertalet har erbjudits andra alternativ, det måste man ha i minnet.

Från liberal utgångspunkt vill vi göra några klargöranden; I den diskussion som förts om möjliga lösningar har inte vi Liberaler (eller C och Kd), beretts möjlighet att påverka utformningen av mottagandet. ***För oss är det en självklarhet att en person som beviljats uppehållstillstånd och därmed fått sin asylansökan beviljad ska behandlas humant och med respekt, vi måste göra vad vi kan för att erbjuda vederbörande en så bra start i Sverige som möjligt.***

Husvagnar i sig behöver inte nödvändigtvis vara ett dåligt boende, många byggjobbare tillbringar sina arbetsveckor i sådana även om man oftast åker hem på helgerna, som en tillfällig lösning kan det anses vara acceptabelt. Dessutom, om moduler betraktas som försvårande av integrationen, hur ser man då på detta boende, långt från centrum? Vad sänder vi för signal till dessa nya medborgare?

Vad gör vi nu då? Svåra frågor har oftast inga enkla lösningar, därför föreslår vi följande

- **Tillsätt en parlamentarisk grupp som, direkt under kommunstyrelsen och i samverkan med det kommunala bostadsbolaget, föreningslivet, frivilligorganisationer, kyrkan, byalag m fl , utarbetar en handlingsplan för mottagandet på längre sikt.**
- **Husvagnar är tillfälliga lösningar och ingen bör bo i dessa mer än 3 månader. Dessa ska placeras centralt, t ex på Sockerbruksområdet i Staffanstorp eller på fd Montessoritomten i Hjärup.**

Huvudalternativet, vid brist på andra alternativ är moduler.

- **I samverkan med det lokala näringslivet, genom företagsorganisationer och Business Port, skapa kortare eller längre arbetstillfällen till fromma för integrationen.**

Det hävdas ibland att kommunen inte får ställa olika grupper mot varandra. Staffanstorp är till stora delar en välmående kommun. Att ta vårt kommunala ansvar för det gemensamma nationella åtagandet borde vara en självklarhet, framförallt sett i ljuset av att Staffanstorp är den kommun i Skåne som tagit emot lägst antal flyktingar i förhållande till invånarantalet.